

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2275**z dnia 15 grudnia 2016 r.****w sprawie równoważności ram regulacyjnych dotyczących kontrahentów centralnych w Japonii
zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Procedura uznawania kontrahentów centralnych (dalej „CCP”) z siedzibą w państwach trzecich określonych w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 ma umożliwić CCP mającym siedzibę i posiadającym zezwolenie w państwach trzecich, których standardy regulacyjne są równoważne standardom ustanowionym we wskazanym rozporządzeniu, świadczenie usług rozliczeniowych na rzecz członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii. Przewidziana w tym rozporządzeniu procedura uznawania kontrahentów oraz decyzja o równoważności przyczyniają się do osiągnięcia nadrzędnego celu rozporządzenia (UE) nr 648/2012, jakim jest zmniejszenie ryzyka systemowego poprzez rozszerzenie zakresu wykorzystania bezpiecznych i solidnych CCP do rozliczania kontraktów na instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym również wówczas, gdy dani CCP mają swoją siedzibę i uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie trzecim.
- (2) Aby system prawny państwa trzeciego mógł zostać uznany za równoważny systemowi prawnemu Unii w odniesieniu do CCP, istotne skutki obowiązujących rozwiązań prawnych i nadzorczych powinny być równoważne z wymogami Unii pod względem osiąganych celów regulacyjnych. Celem niniejszej oceny równoważności jest zatem sprawdzenie, czy rozwiązania prawne i nadzorcze Japonii gwarantują, że kontrahenci centralni mający siedzibę i posiadający zezwolenie w tym państwie nie narażają członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii na wyższy poziom ryzyka niż ten, na jaki mogliby być oni narażeni w przypadku korzystania z usług kontrahentów centralnych posiadających zezwolenie w Unii, a co za tym idzie, że nie powodują niedopuszczalnego poziomu ryzyka systemowego w Unii. Należy zatem w szczególności wziąć pod uwagę znacznie niższy poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową prowadzoną na rynkach finansowych, które są mniejsze od rynku finansowego Unii.
- (3) Zgodnie z art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, aby funkcjonujące w państwie trzecim rozwiązania prawne i nadzorcze dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie trzecim, zostały uznane za równoważne z rozwiązaniami ustanowionymi w tym rozporządzeniu, muszą być spełnione trzy warunki.
- (4) Po pierwsze CCP, którzy uzyskali zezwolenie w państwie trzecim, muszą spełniać prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (5) Na prawnie wiążące wymogi obowiązujące w Japonii w odniesieniu do CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie, składają się: ustawa o instrumentach finansowych i giełdzie z 2006 r. (Financial Instruments and Exchange Act), którą ustanowiono ramy nadzorcze dla instytucji rozliczających papiery wartościowe i finansowe instrumenty pochodne, oraz ustawa o towarowych instrumentach pochodnych z 2009 r. (Commodity Derivatives Act, dalej „CDA”), którą ustanowiono ramy nadzorcze dla instytucji rozliczających towarowe instrumenty pochodne. Niniejsza decyzja dotyczy wyłącznie systemu ustanowionego w CDA w odniesieniu do instytucji rozliczających transakcje towarowe (dalej „CTCO”, z ang. „commodity transaction clearing organization”). CDA określa wymogi, które CTCO muszą stale spełniać, aby móc świadczyć usługi rozliczeniowe w Japonii. CTCO muszą uzyskać zezwolenie wydawane przez właściwego ministra. Właściwy minister może określić warunki udzielenia zezwolenia dla CTCO. Ministrem właściwym dla CTCO, które świadczą usługi rozliczeniowe wyłącznie na rynkach towarowych wchodzących w zakres właściwości Ministerstwa Rolnictwa, Leśnictwa i Rybołówstwa (dalej „MAFF”), jest minister stojący na czele tego ministerstwa. Ministrem właściwym dla CTCO, które świadczą usługi rozliczeniowe wyłącznie na rynkach towarowych wchodzących w zakres właściwości Ministerstwa Gospodarki, Handlu i Przemysłu (dalej „METI”), jest minister stojący na czele tego ministerstwa. Ministrami właściwymi dla innych CTCO są ministrowie METI i MAFF.
- (6) Ponadto w listopadzie 2014 r. METI i MAFF opublikowały „Podstawowe wytyczne dotyczące nadzoru nad instytucjami rozliczającymi instrumenty towarowe” (dalej „wytyczne”), w których szczegółowo określono ramy nadzorcze w odniesieniu do CTCO w świetle zasad dotyczących infrastruktury rynku finansowego (dalej „PFMI”)

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

wydanych w kwietniu 2012 r. przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozliczeniowych ⁽¹⁾ (dalej „CPSS”) oraz Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych (dalej „IOSCO”), w szczególności sposób, w jaki CTCO muszą przestrzegać przepisów CDA. Wspomniane wytyczne są uwzględniane w zasadach i procedurach wewnętrznych CTCO.

- (7) Na podstawie zasad naczelnych CTCO muszą przyjąć wewnętrzne zasady prowadzenia działalności – zasady i procedury wewnętrzne CTCO – które są zgodne z obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi i umożliwiają realizację transakcji na instrumentach pochodnych w prawidłowy i bezpieczny sposób. Wewnętrzne zasady prowadzenia działalności zapewniają również, aby sytuacja finansowa CTCO była wystarczająco dobra do podjęcia przez nie rozliczania instrumentów towarowych, przewidywane dochody i wydatki związane z działalnością CTCO kształtowały się na korzystnym poziomie, personel CTCO posiadał odpowiednią wiedzę i doświadczenie niezbędne do prowadzenia rozliczania instrumentów towarowych we właściwy sposób, gwarantujący pewność rozliczeń, oraz by struktury i systemy CTCO były odpowiednio rozwinięte, aby rozrachunek mógł przebiegać we właściwy sposób. Te zasady i procedury wewnętrzne muszą zostać zatwierdzone przez właściwego ministra i nie mogą zostać zmienione, jeżeli właściwy minister zakwestionuje planowane zmiany.
- (8) Struktura prawnie wiążących wymogów mających zastosowanie do CTCO, które uzyskały zezwolenie w Japonii, jest zatem dwupoziomowa. Podstawowe zasady mające zastosowanie do CTCO zawarte w zasadach naczelnych wyznaczają wysokie standardy, których CTCO muszą przestrzegać, aby uzyskać zezwolenie na świadczenie usług rozliczeniowych w Japonii (łącznie „zasady naczelne”). Te zasady naczelne stanowią pierwszy poziom prawnie wiążących wymogów w Japonii mających zastosowanie do CTCO. Aby wykazać zgodność z zasadami naczelnymi, CTCO muszą przedłożyć swoje zasady i procedury wewnętrzne właściwemu ministrowi do zatwierdzenia. Wspomniane zasady i procedury wewnętrzne stanowią drugi poziom prawnie wiążących wymogów w Japonii, które muszą zawierać szczegółowe zalecenia dotyczące sposobu, w jaki ubiegające się o zezwolenie CTCO mają spełniać owe standardy zgodnie z wytycznymi. Ponadto zasady i procedury wewnętrzne CTCO zawierają dodatkowe zapisy stanowiące uzupełnienie zasad naczelnych. METI i MAFF oceniają przestrzeganie przez CTCO tych standardów oraz PFMI. Wspomniane zasady i procedury wewnętrzne stają się dla CTCO prawnie wiążące po ich zatwierdzeniu przez właściwego ministra.
- (9) Ocena równoważności rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do CTCO mających siedzibę w Japonii powinna również uwzględniać skutki tych rozwiązań w zakresie ograniczania ryzyka, tj. poziom ryzyka, na jakie narażeni są członkowie rozliczający i systemy obrotu z siedzibą w Unii w związku z udziałem w tych podmiotach. Na skutki w zakresie ograniczania ryzyka ma wpływ zarówno poziom ryzyka związanego z działalnością rozliczeniową danych CCP, który zależy od wielkości rynku finansowego, na którym ci kontrahenci prowadzą działalność, jak i adekwatność mających do nich zastosowanie rozwiązań prawnych i nadzorczych służących obniżeniu poziomu tego ryzyka. Aby zapewnić równoważne skutki w zakresie ograniczania ryzyka, wymogi w tym zakresie w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na większych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest wyższy, muszą być bardziej surowe niż wymogi w odniesieniu do CCP prowadzących działalność na mniejszych rynkach finansowych, gdzie poziom ryzyka jest niższy.
- (10) Rynek finansowy, na którym CTCO posiadające zezwolenie w Japonii prowadzą działalność rozliczeniową, jest znacznie mniejszy niż rynek, na którym prowadzą działalność CCP mający siedzibę w Unii. W ostatnich trzech latach łączna wartość transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w Japonii stanowiła mniej niż 2 % łącznej wartości transakcji na instrumentach pochodnych rozliczonych w Unii. W związku z tym dla członków rozliczających i systemów obrotu z siedzibą w Unii udział w CTCO mających siedzibę w Japonii wiąże się ze znacznie niższym ryzykiem niż w przypadku udziału w CCP posiadających zezwolenie w Unii.
- (11) Rozwiązania prawne i nadzorcze mające zastosowanie do CTCO mających siedzibę w Japonii można zatem uznać za równoważne w zakresie, w jakim pozwalają należycie ograniczać ów niższy poziom ryzyka. Zasady naczelne mające zastosowanie do CTCO posiadających zezwolenie w Japonii, których uzupełnienie stanowią zasady i procedury wewnętrzne wdrażające PFMI, ograniczają niższy poziom ryzyka w Japonii oraz zapewniają skutki w zakresie ograniczania ryzyka równoważne skutkom przewidzianym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.
- (12) Należy zatem uznać, że rozwiązania prawne i nadzorcze Japonii gwarantują, że CTCO, które uzyskały zezwolenie w tym państwie, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

⁽¹⁾ Z dniem 1 września 2014 r. Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku zmienił nazwę na Komitet ds. Infrastruktury Płatniczej i Infrastruktury Rynku.

- (13) Zgodnie z drugim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Japonii dotyczące CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie, muszą przewidywać prowadzony na bieżąco skuteczny nadzór nad tymi CCP oraz prowadzone na bieżąco egzekwowanie prawa wobec tych CCP.
- (14) Nadzór nad CTCO, które uzyskały zezwolenie w Japonii, prowadzą METI i MAFF w ramach swoich odnośnych kompetencji, w zakresie uprawnień każdego z tych ministerstw. METI i MAFF mogą zobowiązać CTCO i ich członków rozliczających do składania sprawozdań lub dokumentów dotyczących ich aktywów lub działalności gospodarczej. METI i MAFF mogą również prowadzić kontrole u CTCO i ich członków rozliczających, w tym badać ich księgi rachunkowe oraz dokumenty lub wszelkie inne aspekty związane z ich działalnością. METI i MAFF mogą – gdy uznają to za konieczne i właściwe dla zapewnienia prawidłowego i rzetelnego świadczenia usług rozliczeniowych – nakazać CTCO zmianę ich aktów założycielskich, zasad prowadzenia działalności oraz innych zasad, zmianę metod prowadzenia działalności lub zastosowanie koniecznych środków, aby usprawnić prowadzoną przez nie działalność lub poprawić stan ich aktywów. METI i MAFF mogą również podejmować działania dyscyplinarne wobec CTCO oraz nakładać na nie grzywny za nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów.
- (15) Należy zatem stwierdzić, że CTCO posiadające zezwolenie w Japonii podlegają skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa.
- (16) Zgodnie z trzecim warunkiem określonym w art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Japonii muszą przewidywać skuteczny równoważny system uznawania CCP, którzy uzyskali zezwolenie w ramach systemów prawnych państw trzecich (dalej „CCP z państw trzecich”).
- (17) CCP z państw trzecich mogą ubiegać się o zezwolenie na prowadzenie działalności jako CTCO, umożliwiające im świadczenie w Japonii tych samych usług, do których świadczenia są uprawnieni w danym państwie trzecim. Japońska Agencja ds. Usług Finansowych (Japan Financial Services Agency, dalej „JFSA”) jest uprawniona do wyznaczania towarów – w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynku towarowego – które mogą być przedmiotem obrotu na rynku instrumentów finansowych zgodnie z japońską ustawą o instrumentach finansowych i giełdzie. W przypadku gdy CCP z państw trzecich rozliczają te wyznaczone kontrakty będące przedmiotem obrotu na rynku instrumentów finansowych, CCP może wystąpić do JFSA o zezwolenie dla zagranicznego CCP, umożliwiając danemu CCP świadczenie w Japonii tych samych usług, na których świadczenie posiada on zezwolenie w państwie trzecim. Kryteria stosowane w stosunku do CPP z państwa trzeciego ubiegającego się o zezwolenie są podobne do kryteriów stosowanych wobec japońskich instytucji rozliczających, z tym że CCP z państw trzecich są zwolnieni z niektórych wymogów, które mają zastosowanie do krajowych CCP posiadających zezwolenie w Japonii, jeżeli posiadają równoważne zezwolenie wydane przez odpowiedni organ z państwa trzeciego, z którym JFSA zawarła porozumienie o współpracy. CCP z państw trzecich, którzy rozliczają kontrakty niewyznaczone do obrotu na rynku instrumentów finansowych, muszą wystąpić o zezwolenie do METI i MAFF na podstawie japońskiej ustawy o towarowych instrumentach pochodnych. Rozpatrując wniosek o udzielenie zezwolenia, METI i MAFF biorą pod uwagę status zezwolenia uzyskanego przez danego CCP w państwie trzecim.
- (18) Należy zatem stwierdzić, że rozwiązania prawne i nadzorcze Japonii przewidują skuteczny równoważny system uznawania CCP z państw trzecich.
- (19) Podstawę niniejszej decyzji stanowią prawnie wiążące wymogi dotyczące CTCO mające zastosowanie w Japonii na dzień przyjęcia niniejszej decyzji. Komisja powinna w dalszym ciągu monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych Japonii odnoszących się do CTCO oraz spełnianie warunków, na których podstawie podjęto niniejszą decyzję.
- (20) Regularny przegląd rozwiązań prawnych i nadzorczych mających zastosowanie w Japonii do CCP, które uzyskały zezwolenie w tym państwie, nie powinien wykluczać możliwości przeprowadzenia przez Komisję – we współpracy z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych – szczegółowego przeglądu w dowolnym czasie poza terminem ogólnego przeglądu, w przypadku gdy rozwój sytuacji powoduje konieczność przeprowadzenia przez Komisję ponownej oceny równoważności stwierdzonej niniejszą decyzją. Taka ponowna ocena może prowadzić do uchylenia niniejszej decyzji.
- (21) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozwiązania prawne i nadzorcze Japonii, na które składa się ustawa o towarowych instrumentach pochodnych z 2009 r. (Commodities Derivatives Act), uzupełniona dokumentem „Podstawowe wytyczne dotyczące nadzoru nad instytucjami rozliczającymi instrumenty towarowe”, i które mają zastosowanie do instytucji rozliczających transakcje towarowe (CTCO) posiadających zezwolenie w tym państwie, uznaje się za równoważne wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
